

آتش و خشم

کاخ سفید ترامپ از درون

مایکل وولف
دکتر علی سلامی

فهرست

۹	مقدمه مترجم
۱۱	یادداشت نویسنده
۱۵	پیشگفتار: ایلز و بین
۲۷	۱. روز انتخابات
۴۳	۲. برج ترامپ
۷۳	۳. روز اول
۸۹	۴. بین
۱۰۹	۵. جاروانکا
۱۳۳	۶. خانه
۱۴۹	۷. روسیه
۱۶۹	۸. چارت سازمانی
۱۹۳	۹. سی پک

۱۰. گلدمن ساکس ۲۱۳
۱۱. استراقِ سمعِ تلفنی ۲۲۷
۱۲. لغو و جایگزینی ۲۴۱
۱۳. بنن آگونیستس ۲۵۷
۱۴. اتاق کنترل وضعیت ۲۷۱
۱۵. رسانه‌ها ۲۸۷
۱۶. کومی ۳۰۷
۱۷. در خارج و در وطن ۳۲۳
۱۸. بازگشت بنن ۳۳۹
۱۹. میکا کی؟ ۳۵۵
۲۰. مک‌مستر و اسکاراموچی ۳۷۵
۲۱. بنن و اسکاراموچی ۳۹۱
۲۲. ژنرال کلی ۴۰۷
- مؤخره: بنن و ترامپ ۴۲۷
-

روز انتخابات

در بعدازظهر هشتم نوامبر ۲۰۱۶ کلین کانوی^۱ - مدیر انتخاباتی ترامپ و شخصیت مرکزی و در واقع ستاره دنیای ترامپ - در دفتر شیشه‌ای اش در برج ترامپ مستقر شد. درست تا آخرین هفته‌های مبارزه انتخاباتی 'مقر ترامپ مکانی فاقد فعالیت' باقی مانده بود. تمام این مسئله ظاهراً این مکان را از دفتر پستی شرکت که در آن چند پوستر با شعارهای دست راستی قرار داشت، متمایز می‌کرد.

حالا کانوی حسابی سر کیف بود چون به زودی شکستی پر سروصدا - اگر نه ویرانگر - را تجربه می‌کرد. دونالد ترامپ بازنده انتخابات بود - اما به احتمال زیاد شکستی با امتیاز زیر شش را متحمل می‌شد؛ هرچند در مورد این شکست قریب‌الوقوع کانوی از زیر آن شانه خالی می‌کرد؛ تقصیر راینس پریبس^۲ بود.

کانوی بخشی از روز را صرف این کرده بود که با چند تن از دوستان و هم‌پیمانانش در دنیای سیاست تماس بگیرد و پریبس را به‌عنوان مقصر معرفی کند. حالا با چند نفر از تهیه‌کننده‌ها و مجری‌های خبری روابط مستحکمی برقرار کرده بود - کسانی که در آخرین هفته‌های مبارزه انتخاباتی فعالانه با او مصاحبه کرده بودند - و امید داشت پس از انتخابات شغلی دائمی در تلویزیون برای خود

۱. Kellyanne Elizabeth Conway. کلین کانوی. (۱۹۶۷-). (مترجم)

۲. Reinhold Richard "Reince" Priebs. راینس پریبس. (۱۹۷۲-). وکیل و سیاست‌مدار آمریکایی که تا ۲۸ جولای ۲۰۱۷ رئیس ستاد کارکنان کاخ سفید بود. پریبس در این تاریخ توسط دونالد ترامپ از کار برکنار شد و جان کلی جانشین او گردید. (مترجم)

دست‌وپا کند. از زمان پیوستن به مبارزات انتخاباتی ترامپ در اواسط ماه اوت، به‌دقت توجه آن‌ها را به خود جلب کرده بود و با آن خنده‌های ستیزه‌جویانه و ترکیب غریبی از آرامش و زخم‌خوردگی و ظاهری بسیار دل‌فریب^۱ خود را به‌عنوان صدایی اهلِ جدال و ایدئال برای مبارزه انتخاباتی معرفی کرده بود.

ورای تمام اشتباهات و حشتناک مبارزاتی^۲ او می‌گفت مشکل اصلی^۳ اهریمنی بود که نمی‌توانست مهار کند: انجمن ملی جمهوری‌خواه^۴ که توسط دوستش پریس، کیتی والش^۵ سی و دو ساله و نماینده مطبوعاتی‌شان، شان اسپایسر^۶، اداره می‌شد. انجمن ملی جمهوری‌خواه که ابزاری در دست جمهوری‌خواهان شده بود، به‌جای اینکه از در حمایت وارد شوند، از زمانی که ترامپ در اوایل تابستان نامزد انتخابات شده بود، سعی می‌کردند جلوی ضرر و زیان خود را بگیرند. وقتی ترامپ نیاز به حمایت داشت، حمایتی در کار نبود.

این نخستین بخش از حرکت سیاسی کانوی بود. بخش دیگر این بود که علی‌رغم همه‌چیز، او مبارزه انتخاباتی‌اش را از نقطه صفر شروع کرده بود. تیمی کاملاً بی‌کفایت با اساساً بدترین نامزد در تاریخ معاصر آمریکا - کانوی هر بار که نام ترامپ برده می‌شد، یا لال‌بازی عصبی‌کننده از خودش به نمایش می‌گذاشت یا مثل مُرده‌ها خیره می‌شد - در واقع خیلی خوب عمل کرده بود. کانوی که تا آن زمان در هیچ مبارزه انتخاباتی ملی شرکت نکرده بود و قبل از ترامپ مدیریت یک شرکت نظرسنجی کوچک را بر عهده داشت، خیلی خوب می‌فهمید که بعد از انتخابات می‌توانست به یکی از صداهای اصلی محافظه‌کار در اخبار تلویزیون‌های کابلی تبدیل شود.

1. Republican National Committee.

۲. Katie E. Walsh، کیتی ای. والش، (۱۹۸۴)، که پس از انتخاب دونالد ترامپ دوره کوتاهی به سمت رئیس ستاد کارکنان کاخ سفید منصوب شد. (مترجم)

۳. Sean Michael Spicer، شان اسپایسر، (۱۹۷۱)، استراتژیست سیاسی آمریکایی و دبیر مطبوعاتی کاخ سفید و اداره‌کننده ارتباطات رئیس‌جمهور، دونالد ترامپ. اسپایسر در ۲۱ جولای از سمت خود به‌عنوان سخنگوی کاخ سفید استعفا داد. (مترجم)

درواقع جان مک‌لافلین^۱ یکی از مسئولین نظرسنجی مبارزات انتخاباتی ترامپ تقریباً یک هفته قبل از آن تلویحاً گفته بود که برخی آمار کلیدی ابالتی که تا آن زمان نو می‌دکننده بود، ممکن است در حقیقت به نفع ترامپ برگردد؛ اما نه کانوی و نه خود ترامپ و نه جرد کوشنر، داماد ترامپ - مسئول مؤثر مبارزات انتخاباتی و ناظر منتخب خانوادگی - در یقین خود دچار تزلزل نشدند: ماجراجویی غیر منتظره آن‌ها به زودی به پایان می‌رسید.

فقط استیو بنن با دیدگاه عجیب و غریبش اصرار داشت که این آمار و ارقام به نفع آن‌ها تمام خواهد شد؛ اما این نظر استیو بود - استیو دیوانه - که کاملاً مغایر با یک دیدگاه قابل اتکا بود.

تقریباً همه در مبارزه انتخاباتی که هنوز جامه‌ای بسیار کوچک به تن داشت، به اندازه شاید هرکس دیگری در دنیای سیاست، خود را به عنوان تیمی روشن بین و واقع بین در مورد چشم‌اندازشان می‌نگریستند. توافق ناگفته بین آن‌ها این بود: نه تنها ترامپ رئیس جمهور نمی‌شود بلکه شایسته این منصب هم نیست. در واقع دیدگاه اول به گونه‌ای بود که دیگر هیچ‌کسی زحمت فکر کردن به دیدگاه دوم را به خودش نمی‌داد.

وقتی مبارزه انتخاباتی به پایان رسید، خود ترامپ امیدوار بود. از افشای نوار بیلی بوش^۲ بخصوص با بلوایی که به دنبال آن به وجود آمد و انجمن ملی جمهوری خواه جسارت پیدا کرده، او را تحت فشار گذاشته بود تا از مبارزه کنار برود، قسر در رفته بود. از سوی دیگر^۱ جیمز کومی رئیس اف بی آی به طرز عجیبی هیلاری را لای منگنه گذاشته بود و یازده روز قبل از انتخابات به او گفته بود می‌خواهد پرونده ایمیل‌های او را مجدداً بررسی کند و با این کار^۱ احتمال انتخاب هیلاری را تا حد زیادی کاهش داده بود.

1. John McLaughlin.

۲. William Hall Bush, ویلیام هال بوش. (۱۹۷۱)، فعال سیاسی، از اقوام بوش و مجری و گرداننده یک رادیو و تلویزیون آمریکایی که در یکی از برنامه‌هایش فایل صوتی‌ای در خصوص آزار جنسی ترامپ به ۱۶ زن را منتشر کرد. (مترجم)